

חולין פרק ח כל הבשר דף קיז

כתוב "כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר", 'לכם' שיהיה שלכם, 'לכפר' ולא למעילה, 'הוא' דינו לאחר כפרה שאין בו מעילה כמו לפני כפרה, פסוק א. למעט דם ממעילה ב. למעט מאיסור נותר ג. למעט מאיסור כרת של אכילת דם בטומאת הגוף, ובדם אין פיגול משום שהדם עצמו מתיר את הבשר לאכילה ואת האימורים להקטרה ואין פיגול אלא בדבר שיש לו מתירים.

הדרן עלך פרק כל הבשר

איסור אכילת חלב (שומן אסור) ודם נכתבו בפסוק אחד "כל חלב וכל דם לא תאכלו" האוכלם במזיד חייב כרת ובשוגג קרבן חטאת, חומר בחלב (שומן אסור) שבבהמת קדשים יש בו מעילה וחייבים עליו פיגול נותר וטמא משא"כ בדם, וחומר בדם שנוהג בבהמה חיה ועוף בין טהורים ובין טמאים משא"כ חלב שאינו נוהג אלא בבהמה טהורה.

קדשי קדשים נחשבים לממון גבוה מזמן שהוקדשו, לאחר שנזרק דמם הבשר מותר לאכילה לכהנים אבל החלב שמוקרב על המזבח נשאר קדוש. קדשים קלים בחייהם אין בהם מעילה והם ממון בעלים, אבל לאחר שנזרק הדם עומדים החלבים להקטרה וחל עליהם דין קדשים ויש בהם מעילה, רבי למד זאת מכך שכתוב בקדשים קלים "כל חלב לה" שמשמע שהם קדושים ומפסוק זה אפשר לרבות חלב האליה למרות שאינו קיים בשור אבל נקרא חלב, ר' ינאי הוסיף שכתוב בפר כהן משיח את הקטרת כל החלבים ולאחר מכן כתוב "כאשר יורם משור זבח השלמים" ללמד כשם שחלב של פר כהן משיח שהוא קדשי קדשים יש בו מעילה כך חלב של שלמים שהוא קדשים קלים יש בו מעילה ונצרך פסוק זה לרבות את יותרת הכבד ושתי הכליות שאינם נקראים חלב אבל הם מוקטרים על המזבח.

חלב האליה אמנם יש בשמו את המילה 'חלב' אבל מותר באכילה שכתוב "כל חלב שור וכבש ועז לא תאכלו" למעט חלב האליה שאינו קיים אלא בכבש.